

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація:
Львів РИНОН ч. 10 п. ПОБ
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Кошто: П. К. О. Львів 504000
Банку Чеських Логів
Прага „Діло“.
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) 5.00 зол.
чвертьрічно . . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . 30.00 „
річно . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у че.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 НОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ 6-КИ „ДІЛА“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

НЕДІЛЯ 16. Ц. М.

ГОД. 10.30 РАНО.

ГРИЩЕ „ЧОРНИХ“.

РАГЛЯНИ мужескї від 30 л. 30.— ПЛАЩІ жіночі від 30 л. 60.—

Україна — РКС

ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО ОКОУЖНОЇ ЛІГІ.

ШАПІРА вул. Личаківська 1.

Конфіскація „Діла“.

Вчорашнє (227) число „Діла“ підпало конфіскації за: 1) заяву словацького пос. Сідора про словаків і закарпатських українців, 2) за вістку про становище українців у Румунії до мадярських зазіхань на Закарпаття; 3) за вістку про становище париського „Тан-у“ до справи прилучення Закарпатської України до Мадярщини; 4) за п'ять довгих уступів, себто частину передової статті п. н. „Щоб розіграти Росію, чи щоб знищити українців?!“; 5) за кореспонденцію „Справа Закарпаття у Берліні“; 6) за інформативну статтю про Чехо-Словацько-Українську Державу; 7) за вістку про призначення двох міністрів Закар-

патської України державними секретарями; 8) за вістку про виїзд делегації Закарпатської України до Праги; 9) за вістку про становище Югославії до мадярських зазіхань на Закарпаття і 10) за торжественний молебень в архикафедральному храмі св. Юра та маніфестацію українського громадянства у Львові. Цензура повідомила про конфіскацію „Діла“ дуже пізно, так, що другий наклад можна було видрукувати шойно в четвер рано. Тому наші читачі дістали „Діло“ з білими плямами аж на п'ятих сторінках „Діла“ та з великим опізненням не з нашої вини

Домагаємось безпеки життя і майна!

Львів, 13. жовтня 1938.

Від несповна двох тижнів, відколи тільки міжнародно заактуалізувалася справа Закарпаття, українські установи, крамниці, ба, навіть приватні помешкання українських діячів у Львові, навіть приватні помешкання рядових українських громадян, непричасних до ніякої політичної акції, лікарів, адвокатів, наражених на напасть польської вулиці. Зазначуємо з притиском, що українці польської вулиці рішуче нічим не провокують, проти польської держави ані народу в міжчасі ні разу досі не демонстрували. Були маніфестації за нашими закарпатськими земляками і були демонстрації проти мадярських ревізіоністичних претенсій до Закарпаття. В одному і другому випадку українська реакція була зовсім правильною, не тільки психологічно оправдана, чи політично дослідна, але цілком людська і мабуть нема ні одного польського патріота, людини спокійної та здібної орудувати зрівноваженими катеторіями думки, який заперечував би українцям право цікавитись долею поверх пів мільона своїх земляків зараз за границями Галичини та виявляти свої почування в спосіб, який польських патріотів і польських державників ні трохи не ображає ані зачеплює.

Однак видно, що взагалі сама поява українців, сам факт, що вони зважуються відзиватися, що дають знати про своє існування, вислідить польську вулицю з рівноваги. І польська вулиця моментально реагує погромами, виправдовуючи їх пост фестум брехливими аргументами, немов то українці підносили також протипольські оклики, яких не було. Від двох днів польська вулиця у Львові розперезалась і безкарно гуляє, нищучи майно українських установ та поодиноких українських громадян нападаючи на українських прохожих, побиваючи до крові і важко ранивши десятки українських громадян. Цій погромницькій роботі польської вулиці польські адміністраційні чинники у Львові не дають відповідного відпору, так само, як не дали його давніше у Золочеві, Рідехові, Кабарівцях. Вчорашній погром переступив всі дотеперішні межі, при чому не знаємо випадків, щоб влада виступила енергійно в обороні українців, зате знаємо кілька прикладів, коли влада потягає українців до відповідальності, коли вони самі хопалися боронити своє загрожене життя і майно та ставили напасникам відпір.

Витворюється ситуація, коли українські громадяни, які платять податки, дають рекрута і виконують всі свої обов'язки супроти держави, відчувують, що не мають охорони свого життя і майна. Звертаємось з домаганням до влади дати українським громадянам ту безпеку життя і майна, яка їм належить. В протиположному випадку український народ буде примушений творити самоохорону та апелювати до міжнародних чинників, щоб може вони подумали про безпеку життя і майна спокійного українського населення, викинутого знів до паза.

Закарп. Україна витає своїх міністрів та присягає боронити своєї незалежності.

Уряд Закарпатської України, як відомо, після ухвалення виїхав до Праги, де чеський уряд його визнав. В середу в 13. годині закарпатські міністри вилетіли з праського летиського майдану.

На вістку про поворот уряду Ужгород величаво прибрано жовто-блакитними прапорами, прапорами і зеленими. З усіх усядів зійшлися до столішні маси селян — панував незвичайний шум.

Точно в 16-й годині приїхали міністри Закарпаття. Залунали оклики: „Слава“, „Хай живе наш уряд“, „Слава Закарпатській Україні“. З літаків вислих міністри: Бродій і Ревай та державні секретарі: о. Волошин і Пішак. Їх приїхав на аеродромі б. губернатор Грабар, від

Української Національної Ради і д-р Юліян Брашайко, від „Просвіти“ — Федір Ревай, представник „Земледільського Союзу“ та від жидів д-р Кугель. Опісля уформувався похід, що дійшов до майдану Корятівця, де промовили до народу по черзі мін. Бродій та Ревай і держ. секретарі д-р Пішак і о. Волошин, посадивши Ужгороду Дудаш, від Української Національної Ради Ключурак і інші.

Населення стихійно маніфестувало проти мадярських зазіхань і зложило обіт не віддати Закарпатської України та боронити її незалежності до останньої краплини крові.

Маніфестація закінчилася висланням телеграм до центрального уряду в Празі та до мін. Бачинського в Комарні.

Польсько-мадярський кордон, але на Словаччині?

У часописіх появилася вістка, що німецький щоденник „Національцайтунг“, близький до Гітлера, рішуче засвідчується за незалежністю Закар-

патської України. Він пропонує, щоб польсько-мадярське сусідство здійснити, віддаючи Мадярщині цілу Словаччину, а не Закарпатську Україну.

Справа західного кордону Закарпатської України

Як подають з Ужгороду, уряд Закарпатської України домагається, щоб закарпатський кордон шов через місцевості: Бар-

дів, Пришів, Кошиці, Теплиці та Требишів. Таким чином до Закарпаття прилучено би 8—10.000 квадратних кілометрів простору.

Завдання уряду Закарпатської України.

Закарпатський уряд заявив, що його першим і найважливішим завданням є устійнити й захистити кордони Закарпатської України. Для цього протиставитися переборщенням і не-

оправданим домаганням Мадярщини та закликати всіх громадян боронити кордони держави чехів, словаків і закарпатських українців.

Довкола Закарпатської України.

Положення на конференції в Комарні замітно загострилося. ПАТ повідомляє, що мадяри відкинули пропозиції словацько-закарпатської делегації: дати мадярській меншині національну самоуправу на тих областях Словаччини, де ця меншина живе в поважних скупченнях. Мадярська делегація не згодилася на ці уступки навіть тоді, коли словацькі делегати виявили згоду відступити Мадярщині ще й територію містечка Острова, отже згодилася побільшити в користь мадярів ту прикордонну словацьку смугу, яку в Комарні вже признали мадярам. Мадярський міністр Кая заявив, що коли мадяри до 13. п. м., 9. год. рано, не дістануть задовільної відповіді на свої пропозиції, то будуть приневолені доходити своїх прав на іншій дорозі.

Загострення мадярської тактики є наслідком рішень конференції мадярського уряду у регента Горті в Будапешті дня 12. п. м. На якій «іншій дорозі» мадяри думають досягти здійснення своїх домагань, вони не сказали. Але відомо з повідомлень ПАТ-а, які ці домагання. В тому часі, як мадярська делегація в Комарні домагалася негайного приділу собі територій на основі статистики з 1910 р., словацька закарпатська делегація готова переговорювати про передачу тих територій, які на основі статистики з 1880, або 1930 року мали мадярську більшість.

Крім конференції між мадярами та словаками в Комарні, у якій, як відомо, бере участь також делегат карпатсько-українського уряду міністр Бачинський, має відбутись одночасно друга конференція, а саме між представниками Закарпатської України та Словаччини. Закарпатсько-українській делегації проводитиме міністр д-р Фенікш. Йде про спірні території, головню про область Пряшівщини, що має поважну українську більшість. Домагання Закарпатської України визначені — як подає ПАТ — такою розмежованою лінією: кордон між Словаччиною та Закарпатською Україною мав би йти на північ через Бардіїв, Пряшів, Кошиці та Требишів. Територія, яку Словаччина мала б віддати Закарпатській Україні, обіймає 8 до 10 тисяч км. квадрат. Місця і дати словацько-української конференції телеграфічні агенції ще не подали.

Зате довідуємося з телеграм, що члени уряду Закарпатської України відбуду корпоративно 11. п. м. нараду з центральним урядом у Празі і 12. X. відлетіли аеропляном до Ужгороду. Лишлася був у Празі на кілька годин міністр Бачинський, який — як уже сказано — увійшов у склад делегації на конференцію в Комарні і вже туди також відлетів. Перше задан-

ня нового закарпатсько-українського уряду — налагодити як слід адміністрацію та перевести чистку серед чеських урядовців і поставити на їх місце українських службовиків.

Як подають до польської преси («Експрес», «Гонець», вечірня «Хвіля») телефонічно, у Варшаві рішальні кола з застереженнями ставляться до вістки, яка каже, що уряд Югославії інтервеніював у Берліні та Римі проти прилучення Закарпатської України до Мадярщини. З уваги на поширення такої несподіваної вістки появляється мабуть її урядове заперечення, як також другої подібної до неї, яку теж на сторінках львівської польської преси подибуємо, а саме про негативне ставлення Румунії до мадярських домагань дотично Закарпаття. Як узгодяться між собою — розбіжне по інформаціям польської преси — становище до Закарпатської України Німеччина та Італія (перша за автономним українським Закарпаттям, друга за мадярською концепцією), над цим питанням домілять собі пера численні журналісти, хоч краще вже терпеливо підождати, бо це становище, хочби з уваги на мадярський ультимат до Словаччини, нинішнього мусить остаточно выяснитись.

Варшавська преса, м. І. «Гонець Варшавський» з 13. п. м., подає п. н. «Уряд Сирового творить державу чехів, словаків та русинів» таку інформацію:

«Конструкція закарпатського краєвого уряду ґрунтується на тих самих підставах, що і словацького уряду. Бродій має аналогічне становище до становища Тіса, словацького прем'єра. Правне вжиття нового устрою Закарпаття буде переведене швидко в майбутній конституції. В дійсності рішення центрального, праського уряду з вітвірка означає перебудову держави в дусі тріалізму. Сирови у своїй вітвірковій промові заявив, що уряд має на меті створити державу: чехів, словаків та українців. Словаччина та Закарпаття дістали самоуправу, свій краєвий уряд і свій окремий сойм. Спільними для всіх є такі справи: закордонна політика, військо, фінанси, суспільна опіка, державні довги та митні зарядження. Подробиці устійлять пізніше. Тому, що всі члени краєвих урядів є одночасно міністрами у праському уряді, теперішній кабінет міністрів у Празі має аж 21 членів. Це найчисленніший кабінет від повстання республіки».

Комісія, яку центральний праський уряд вислав на переговори до Лондону, має між іншим опрацювати там плян та здобути кредити на господарську перебудову Чехії, Словаччини та Закарпатської України».

З польської преси.

Апетити ростуть.

Маємо ще одну порцію пана Рокка, чи пак ще один його проект у «Слові Народовім» (ч. 292 з 12-го жовтня ц. р.) п. н. «Прилучім до Польщі залізницю Ворохта-Ясінь-Рахів». Якто? — спитає дехто. — Так ріжні польські чинники розминалися за тим, щоб ціле Закарпаття віддати Мадярщині, щоб підкреслити правду пісмі: «Полік-венгер — два братайки». А тут раптом: «прилучім до Польщі залізницю Ворохта-Рахів». Та це тільки у першій хвилині виглядає так страшно, а правду кажучи, це дрібниця. Річ ось у чому. Пан Рокк просто нагадав собі:

«Маємо вже аляшок з Румунією: через Сиятин—Чернівці до Бухарешту. Але це аляшок зі старою Румунією, довоєнною. А нам треба звязку з Семигородом. Скажім собі открито, що мусимо бути відтепер присутні на півдні від Карпат...»

Нагадав собі і хип за мату, Диявилься, а там залізнички Аде просто з Ворохти до Семигороду. Правда, вона переходить через територію Закарпаття, але цеж дрібниця. Ця залізничка — каже п. Рокк — потрібна Польщі і її треба ваяти.

Якби річ, що прилучення залізнички — це одночасно прилучення терену і людности. Йде тут про випростування нашої чорногорської границі від Пантірського проміну до району Рафайлаової гірськими верхами в напрямі на групу верхів на румунсько-чехословацькій границі мармароський Піп Іван (1940 м.), Жердан (1795 м.), Менчу (1368 м.) і Жовтий (893 м.). Ми знаємо

би таким чином окраєць Підкарпатської Руси — властиво самі високі верхи з Петрозом (2022 м.) у середині. Це справжнє

Політика Німеччини і спільна польсько-мадярська границя

Дальші плани німецької закордонної політики і доля середньої Європи стали тепер предметом загального зацікавлення. Не дивно, що всі преса присвячує тім справам багато місця обговорюючи в різних статтях звязані з цим проблеми. Перепоновлена цими справами і польська преса, що звертає головну увагу на проблему спільної польсько-мадярської границі. Вирішення цієї проблеми залежить від того, яка доля стріне «Підкарпатську Русь». «Краківський «Ікці» (ч. 283 з 13-го жовтня ц. р.) пише:

«Ця країна повинна припасти Мадярщині, а це тим більше, що її людність єдиною у залузі з Мадярщиною бачить для себе змогу національного а господарського розвитку. Але треба здати собі справу з того, що така розв'язка справи Закарпатської Руси може натрапити на труднощі. А саме, під землею діють поважні сили, які змагають до того, щоб утримати теперішній стан. Джерело тих сил ні трохи не лежить у Празі, що невідомо вже до поважного опору і свідомо своєї безсили, але трохи далі на Захід...»

В час пошести
ПРИЩІЦІ
споживайте тільки
пастеризоване
МОЛОВО
МАСЛОСОЮЗУ

гірське гніздо з лісами й полонинами, це було би дуже гарним доповненням нашій Чорногорі. Цей терен, про який говорив, такий важний для нас — і тільки для нас — туристично, що його охоплює чехословацько-польською туристичною конвенцією й удоступлено для наших туристів без паспортів, тільки на перепустку Тетинського Товариства».

Пан Рокк не хоче крикати приятелів — Мадярщині. Він хоче тільки залізнички. А це разом із залізницею звязана теж якась територія, то він тому не винив. Нагадайте собі, що найшов у полі мотузок і забрав з собою до дому. А що він тому винив, що в мотузком прийшла якась корова? Зрештою, це може бути якенебудь непорозуміння з «Держкомом» за такий кусочок:

«Територіяльно — каже пан Рокк — це небагато; яких 1.000—1.500 кв. км. Липости там теж небагато, бо це взагалі нагріде заселена околиця в Карпатах. Мецевоєсті знаходяться аж поза масивом Петрозу і то тільки головню здобув залізничної лінії Ясінь—Буркут—Рахів. Тамешні лісність — то виключно гуцульські ліси, що нічим не різняться від наших лісів із Жабя. На прилученні до Польщі ми зискали б непомірно багато під господарським та культурним оглядом».

Отже нема ніяких перешкод. Нашим Як видно з розумної статті пана Рокка — мають бути величезні користі для тих гуцульських пастухів, що нічим не різняться від наших гуцулів із Жабя. Але може бути і шкода для Польщі, як це пан Рокк передбачив і уважує:

«Вкінці чималу користь мали би як і те, що наш карпатський ріжок на східній підальній східі перестав би бути на собі смішним паростком, але став би собою ший, масивніший».

Іа Богу, як розумно! Досі тільки Німеччина вела таку розумну політику закарпатського вання. Вона теж боїться, щоб деякі її роки не мапі не виглядали смішно, але стали собою масивніші. Поградувати паву Рокка, ні німецька наука не Аде з міс. Нехай пан Рокк старіється — заокруглювання добре ріс. Ми міркуємо, що апель пана Рокка закарпатській статті до польського міністерства закордонних справ матиме відповідний успіх.

«Щоб выяснити, які сили мають тут думці, повторимо три розмови, які ми провели в останньому часі в Мадярщині. Партнером одної з тих розмов був міністр німецького урядовця, якого обов'язком німецького ділення охоплює середню Європу. Ми його запитали за долю Словаччини і Закарпатської Руси, він заявив, що ці простори залишаться в руках Чехословаччини. «Даліше служив цей міністр Росії для її акцій на терені середньої Європи, а тепер служимиме нам» — так висловив свої погляди німецький дипломат. В черговій статті п. н. «Людська німецькою офензивою в долині Дунаю» ми вже мали читачам п. Сир обговорювати широко — так, як він собі це уявляє —

При зміні адреси просимо
подавати й стару адресу.

**РЕЧИНЕШЬ ТЯГНЕННЯ
ЗБЛИЖАЄТЬСЯ**

Листівка вистачає на замовлення

1/2 льосю клясової льотерії коштує

10 зол.

Продано не геть в заповненнях.

П. Н. О. ч. 300.222

Тягнення вже 19. жовтня.

Банковий Дім Шітц і Хаєс

Львів, пл. Мар. Яська 7 (пр. Коверинка)

длярських опричників і підбіг до офіцера, що стояв збоку й мавбути командував ескзекцією.
— Я служив цісареві і на штур не заслужив!
— показав він медалю. — То вас застрілять!
— відповів маляр-офіцер. І дев'ятим останнім велам присісти, замкнути очі і зложити руки. Своїм Михайла Фельштинського, Михайла, вирівався в цьому моменті і почав вітати. За ним почали подовжувати й між хатами вбили. Старенький дідуся Юрко Буйна, не мав сили присісти, його відвели в бік і застріляли одинцем. Проти останніх 7-ох стануло сімох малярів з кісами, команда, тук — і сімох господарів з розколотими головами впало на землю. Жінки малі-скагані...

Микола Фельштинський був тільки ранений. Він піднявся на руки, але офіцер-маляр підскочив і добив його з револьверу. Старий вояк лгав коло сусідів Василя й Андрія Калагурків, Степана Буйна та ще трьох таких, як вони, вірних Австрії, "лірольців Сходу" з Зушич чи Городжа...

БІЛЬ НЕ ВМИРАЄ...

Жінки, з якими ми говорили в Повітні, зокрема жінка застріленого Андрія Калагурки та жінка повішеного Костя Козака, хлипали важко, диктуючи нам до протоколу. Обоє їх чоловіків вказували так, що й попрощатися не встигли, а їх з дітьми вигнали тогож дня на сусідні села. „Пудляче до роботи“ — казав жандарм К. Козаків. І пішов спокійно.

— А мій синів тільки потім — каже Калагуркова. — Казав: „Дитини, які маю очі повистрілювані...“ — й ніби сьогодні бачу, як стара жінка хлипає в хустку.

Адама Барткова вхопили маляри, як ніс дитину. Вирвали мале, обконали, не дали з жінкою попрощатися. Степана Буйну забрали з воза, яким хотів відвезти родину в сусіднє село. Й поведи просто під хату Яна Барткова. 60-літнього Юрка Ширбу, якого сні боронив Австрії на фронті, з дороги забрали кілька днів пізніше до Городжа й повісили на каштані. Осип Климко виїхав був з родиною на возі з наказу жандармів до Каменоброду, жин уже кілька днів циганом і, здавалося, оминув малярської руки, коли одної ночі розбудили його „на роботу“. Не буди жінки, ні дітей, пішов. Зі сну збудив їх щойно хрип колючої людини, але з буди боялися вийти. Вранці — пробудьте уважити собі — їх перший погляд добачив повішеного батька й чоловіка на недалекій тополі...

Цвинтарі в Повітні заростають бур'яном. Багато подібних цвинтарів, що народилися саїдом малярських „геройських“ полків, зникає з землі. Час затирає рукою вічності бодай саїда трагедії, коли безсильні затерти народнів білі і те, що „герой“ знав Тиси вписали в нашу історію.

Остан Даленій.

Через „Просвітну“ — до Воскресення! Ставимо під прапор „Просвіти“! Не жалуймо для неї ні праці, ні гроші!

**Домагання словацьких
залізничників.**

Словацький міністр комунікацій прийняв делегацію союзу словацьких залізничників, які жалися, щоб зі словацьких залізниць усянути чехів, які прийшли на Словаччину вже під час мобілізації, або які ворожо відносилися до слівачів.

Міністр обіцяв виконати ці постулати та припинити в урядовій вищій урядовців, якщо згодом протисловачку діяльність.

Проф. Йорґа виступає з претензіями до частини Закарпаття.

Як подає ПАТ, б. румунський прем'єр проф. Йорґа помістив статтю, в якій займається румунською меншиною на Закарпатті; він твердить, що живе там кількадесят тисяч румунів, та вони зукраїнізовані. Румунія з лояльності не порушувала тої справи, як довго Закарпаття належало до союзнці — Чехословаччині, але не має причини так само ставитися до Закарпатської України, вже майже відлученої. „Хай про це знає румунський уряд“ — кичить Йорґа.

А проф. Йорґа хай знає, що на Закарпатській Україні є — згідно з урядовою статистикою — лиш 12.000 румунів. Зате Румунія знала в 1918. р. частину Закарпаття — північну Мормарошину. Там живе коло 35.000 українців, з яких половина заселює компактною масою лівий беріг Тиси та становить там 65,4% населення.

Ділом ушануйте пам'ять тих, що своїм зустрівали та терпінням поставили нас у ряд своїх.

Німецька політика у Чехо-Словаччині.

Швайцарський часопис „Базелер Нахріхтен“ з 10. ц. м. подає у телефонічній вістці з Берліна п. н. „Інтерес Берліна в істнуванні Східної Чехословаччини“, що Німеччина заняла область Енгера перед Братиславою, яка до договору у Тріаноні все була малярською і до яскі Будапешт зголосив свої домагання в Празі. Цей випадок — вважає „Базелер Нахріхтен“

— щораз виразніше підтверджує, що Німеччина зовсім не бажав безпосередньої границі між Польщею і Малярщиною та що компетентні німецькі партійні кода є за автономією Закарпатської України та є проти майбутньої співпраці між Малярщиною і Польщею, а так само між Югославією і рештою Чехословаччини.

Праський міністр закордонних справ у Берліні.

В четвер в год. 6.30 приїхав до Берліна міністр закордонних справ Хвальковський; повитали його члени посольства та заступник німецького шефа дипло-

матичного протоколу. Коло 11. години мін. Хвальковський стрінувся з мін. Рібентропом.

Закарпатська Україна і Словаччина

не погоджуються на ніякі територіяльні уступки, лиш пропонують автономію для малярських меншин.

МАЛЯРСЬКИЙ УЛЬТИМАТ.

Від приязни до загострення.

Ще у вівторок члени обох делегацій на переговорах у Комарні були дуже оптимістично настроєні та вважали, що ці приязні переговори доведуть до конкретних та позитивних вислідів.

В середу переговори з ініціативи малярів увійшли на конкретнішу дорогу і щойно тоді словацько-закарпатська делегація видвинула деякі застереження. Це довело до загострення.

ПОСТАНОВИ МАЛЯРСЬКОГО УРЯДУ.

В середу відбулося у Будапешті засідання ради міністрів. Підчас цього засідання прем'єр Імреді, мін. Канія та мін. Телекі два рази були на явдінці у регента Гортія.

Вирішено, що малярська делегація займе вже рішуче становище. У поінформованих колах говорять, що колиб не дійшло до порозуміння, це викликалоб грізний конфлікт. Малярський уряд ніяк не може піти на уступки, не наражуючись на несприхильні реакції населення.

ЗІРВАННЯ ПЕРЕГОВОРІВ.

В середу в 15. год. обі делегації продовжували переговори, в яких — як подає ПАТ —

перший раз взяли участь Кріно, генеральний секретар праського міністерства закор. справ та Бачинський, член Закарпатського уряду.

З уваги на рішуче становище Малярщини словацько-закарпатська делегація заняла вже становище. Вона запропонувала малярській меншині на Закарпатській Україні та Словаччині національну автономію. Малярська делегація стояла твердо при своїх вимогах та цієї пропозиції не прийняла.

По короткій надумі, закарпатсько-словацька делегація запропонувала малярам дозволити територію Зитнього Острова (на Дунаї) підчеркнула, що це вже П ОСТАННЯ УСТУПКА. Цей проект -малярська делегація також відкинула.

Цю неуступчивість словаків — по слова „Газети Польської“ — СПРИЧИНИЛА ДЕЛЕГАЦІЯ ЗАКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

УЛЬТИМАТ.

По зірванні переговорів, мін. Канія заявив, що, якщо до 9. години рано 13. ц. м. малярський уряд не дістане задовільної відповіди на свої домагання, він буде мусити здобувати свої права іншою дорогою.

Малярська делегація покликається на статистику.

З кол малярської делегації подають ось які цифрові дані про малярське населення на Словаччині та Закарпатській Україні.

Малярщина домагається звороту території, які заселює 840.000 малярів, 145.000 словаків, 30.000 українців та 7.000 німців. Якби прийняти пропозицію Малярщини, то на 10 міа. малярського населення припадалоб ледяи 330 — 350.000 словаків, себто коло 3% загальної кількості населення. По словацькій стороні на

загальну цифру 2.500.000 населення, припадало би 150.000 малярів, то значить 6%.

З цих даних виходило би, що від 10 міа. на Закарпатській Україні та Словаччині тепер 990.000 малярів (840.000 + 150.000) — цифра неправдива, бо останній перепис населення ствердив, що у Чехословаччині є 723.000 малярів.

Населення подкарпатських повітів мусить видати зброю.

Чеська влада наказала, щоб населення 9-ти подкарпатських повітів негайно видаало всю зброю. Постанова відноситься до повітів Дун-

че-скавці, Одія, Паравані, Телі, Фелі, Поні, Селсі, Кіраї, Кіраї, Кіраї та Ілошівці. Ці повіти містечка заняли вже малярські війська.

Присилайте передплату!

З життя Української Студентської Громади у Варшаві.

Після гарних минулорічних досягнень Українська Студентська Громада у Варшаві не припинила своєї діяльності навіть під час літніх місяців. Ферійна утрата пильно відписувала на всі запити про студію у високих навч. школах. Дистовних інформацій вислано понад 200. Під час ферії була чинна домішка Громади, де знаходилися пристановище й опіку нововступачі студенти.

8. жовтня ц. р. влаштувала УСГ інформаційні сходини для нових студентів. Нову прибутку доміжку при вул. Добрий 53 заповнило понад 150 присутніх. Заст. голови Громади п. Василь Ретей, відкривши сходини, виступив з рефератом, у якому представив організаційну

схему УСГ, працю в її поодиноких секціях та дотеперішні здобутки Громади. В другому з черги рефераті п. Олег Штуль амалював сьогоднішні завдання української академічної молоді та ролі Громади на варшавському терені. Пильно опрацьований і добре обдуманий реферат дав докладний образ УСГ в її тридцятькількалітньому розвитку. В цих білках як трьох десятих років Українська Студ. Громада у Варшаві трималася завжди одної лінії і ніколи не відступала від змагань усього українського зорганізованого студентства.

15. жовтня відбудеться інавгурація з відчитом проф. д-ра Ів. Огієнка. Після неї асестудентській вечорниці — фуксівка. Кіаш.

Конфіскація рухомого і нерухомого майна товариств на Тешинському Шлеську.

ПАТ повідомляє: Делегат шлеського воеводи при команді самостійної операційної групи «Шлесь» відвоевода Малого видав у відрок розпорядок, на основі якого, рухоме і нерухоме майно товариств, організацій, партій, асоціацій, комітетів і подібних організацій, що їх розвиваю на терені Шлеська за Ользою на основі § 1. розпорядку з 6. ц. м. делегата

шлеського воеводи при команді самостійної операційної групи «Шлесь», переходить негайно на власність державного скарбу. Дирекція поліції повідомить кожне товариство зокрема про час і спосіб перебрання його майна. Виконання цього розпорядку доручено директорів поліції в Тешні.

До 1. листопада чехи мусять покинути Тешинський Шлеськ.

ПАТ повідомляє: Вчора розліплено оголошення делегата шлеського воеводи того змісту, що у зв'язку з кошим поворотом на Заользанський Шлеськ білядесяти тисяч осіб, які мусили покинути в роках від 1918 до 1938 свою рідну землю і перекли за тодішній кордон до Польщі лише то, що були роками, насувається пильна необхідність справно управити еміграцію осіб магої національності зі Заользанського Шле-

ська до Чехословаччини. З цієї причини упрощено якнайдалі формальности, зв'язані з виїздом тих осіб до Чехословаччини. Перепустки для тих осіб буде видавати вже не староство чи дирекція поліції в Тешні, але комісаріат поліції в містах і станиці поліції по селах. Оголошення звиває заінтересовані особи, щоб до 1. листопада ц. р. придбали собі перепустки і спокійно покинули терен Польщі.

Мадярські претенсії до Закарпаття і становище Німеччини й Італії.

«Роттердамш Невубляд» з 8. ц. м. пише статті п. м. «Перший дипломатичний успіх Праги» так:

В німецьких дипломатичних колах прихильно говорять про постанову словаків співпрацювати з чехами в новій федеративній державі. Можна навіть припускати, що це Німеччина жила натиску на словаків, щоб не дати Польщі і Мадярщині поділитися Закарпатською Україною, бо Німеччина не є за тим, щоб ці дві держави мали спільну границю.

Міжнародна комісія в Берліні зовсім не відохується з пропозицією Польщі і Мадярщини, яку мають обмірковувати докладно в сіл-дочим такій.

Мадярщина видвинула домагання до Закарпаття і Словаччини, щоб дістати спільний кордон з Мадярщиною. Польща підтримала ці домагання.

Словатку Гітлер і Мусоліні одобрювали ці домагання, але по конференції в Мінхені змінили ці домагання.

По уступленні Бенеша Гітлер вже зовсім не прихильно до прилучення Закарпаття до Мадярщини. Тепер отвертий шлях до зближення Праги з Берліном.

Рівнобіжна еволюція відбулась у Мусоліні, який спочатку всетаки підтримував вимоги Будапешту. Минулої середи, головний орган Мусоліні оголосив статтю, в якій сказано без церемонії, що Італія вже цілком не зацікавлена у чехословачській справі і що звертає тепер більшу увагу на Бухарешт, ніж на Прагу. Взаємини між авторитативними державами та Румунією мусять — мовляв — небавом висвітлюватися!

Виходить, що умова зі Словаччиною це поважний дипломатичний успіх Праги — перший від доволі довгого часу. Чехословаччина стане федерацією трьох держав з трьома парламентами і власними міністрами, але з деякими спільними урядами на зразок Швейцарії. Тепер властиво здійснюється план о. Гайки, який помер минулого місяця.

66 років і 8 місяців в'язниці у політ. процесі у Львові.

В середу 12. ц. м. скінчився політичний процес проти 25-ох молодих українців з Жовківщини. Зокрема яких 24-ох підсудних прокуратор призначив до відповідальности за злочин зі ст. 47-ої к. к. (за приналежність до ОУН), а 7-ох підсудних за провини зі ст. 47-ої розпорядку про військову зброю (за перекошування військової зброї).

По промові прок. Дзюжинського та адвоката проф. А-ра В. Старосольського, д-ра Ст. Штефанюка, д-ра С. Шевчука і д-ра І. Яримовича по вироку видав такий присуд: 1) Володимира Рудника трибунал засудив на 12 років в'язниці; 2) Василя Галаду (за приналежність до ОУН) на 10 років і за провини зі ст. 47-ої на 2 роки в'язниці (спільна кара); 3) Миколу Соколюка (за приналежність до ОУН) на 8 років і за провини зі ст. 47-ої на 1 рік на 8 і пів р. в'язниці; 4) Степана Кузьмина (за приналежність до ОУН) на 5 років; за провини зі ст.

47-ої на 1 рік) на 5 р. (спільна кара); 5) Василя Крехівця (за приналежність до ОУН) на 3 роки, за провини зі ст. 47-ої на рік на 3 і пів р. в'язниці; 6) Івана Певника на 3 роки в'язниці; 7) Михайла Завалу, 8) Степана Завалу, 9) Степана Яворівського, 10) Петра Кузика, 11) Гриця Брухала, 12) Івана Башенського, 13) Михайла Кострубу, 14) Миколу Бенька, 15) Петра Бика, 16) Солончака по 2 роки в'язниці; 17) Івана Крехівця, 18) Володимира Романа і 19) Степана Савчука по півтора р. в'язниці; 20) Кирила Мачічу (за приналежність до ОУН) на 1 рік і за провини зі ст. 47-ої 6 місяців на 1 рік; 21) Пилипа Гука на 8 місяців і 22) Миколу Шавла на 6 місяців в'язниці.

Усім засудженим трибунал зачислив слідчий арешт. Трьох підсудних: Миколу Костюка, Дмитра Майського та Івана Мостанця трибунал увільнив від вини і каои.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Понеділок, 15 (3) жовтня 1888.

800-ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ РУСИ.

„Діло“ містить цілу низку описів святкування 800-ліття хрещення Русі в праю. Між іншим читаємо: „Пам'ять 800-тих роковин хрещення Русі святкували в Рогатині величаво й маніфестаційно. Дві великі євєдні парохії Рогатині і Вербілиці уможливили святкувати це народне свято спільно. На пограниччі їх відбулося на Липі величаве водосвяття. Вірні з шести церков наприходили зі своїми процесіями, обступили ріку по обох боках, займавши широкий майдан, званий „Зарваниця“. Вигляд був imponzantний, коли понад 2000 народу у святкових пастрих святах побіч чорних капот і сурдутів стало коло себе і під умілим проводом міського для висипало зі здорових грудей гімну пісню... Над берегом, умасним прижовклено залезено, стояло п'ять духовників у поважних церковних ризах, між ними два голу-бобілі патріархи Рогатинщини благословили нарід.“

ПЕРША ЗАЛІЗНИЦЯ В КИТАЮ.

„Першу залізницю в Китаю мають недовзі пустити в рух. Вона получити літню резиденцію короля з містом Тієнтої, віддаленим 6 км. Будовою залізниці заплілись французькі інженіри. Перший поїзд з шести вагонів, призначений для виїзку короля, має заохотити китаїців будувати залізницю.“

МР. В. ПАЗДЕРСЬКОГО
привертає
СВОМУ ГОЛОВІ
ДАВНІЙ КОЛІР

а Mag №. 1
успіває паролі
і хоронить во-
лосся перед
випадом.

Кілько коштувала мобілізація?

Париська преса містить зіставлення видатків, що їх європейські держави зробили на мобілізацію і вдосконалення укріплень в останніх трьох критичних тижнях. По цим підрахункам Європа витратила на це коло 60 мільярдів франків. На першому місці стоїть Англія, що на мобілізацію флоту зробила видаток у висоті 12 мільярдів, на організування територіальної оборони 5 мільярдів та на розподіл газових масок між населення також 5 мільярдів. За Англією на другому місці стоїть Німеччина з 19 мільярдами, що були передбачені на надзвичайні видатки, Франція з 10 мільярдами, Італія з 2 мільярдами, Голандія та Бельгія з 1,5 мільярдами та Чехословаччина, Мадярщина та Польща з 1 мільярдом. Треба мати на увазі, що 1 мільярд французьких франків — це на нинішній грошовий курс 14,260.000 золотих. Кілько в тім часі витратив на зброєння Світовий Союз та Румунія, париська преса не розвідала й не поддала.

Три можливі розвязки.

Катовицька „Польонія“ з 12. ц. м. містить п. м. „Підкарпатська Русь“ статтю, в якій обговорено три можливості розвязки справи Закарпаття.

Перша можливість — віддати цю країну Мадярщині. „Польонія“ є проти такої погагоди справи, бо: 1) мадяри будуть намагатись Закарпатську Україну цілком змадяризувати; помагаючи здійсненню такої можливості булоб брутальним егоїзмом; 2) така розвязка пішлаб на руку Німеччині, яку Мадярщина воззвезичує та наслідую. Могаоб статись навіть таке, що Мадярщина разом з Німеччиною спільно ударилиб на Польщу та Румунію, бо Німеччина й Мадярщина мають апетит на Семигород. Але навіть на випадок союної вірности Мадярщини краще Польщі мати як свого приятеля і євєда 15-міліонову Чехословаччину, як 8-міліонову Мадярщину.

Друга можливість розвязки справи Закарпаття — самостійна українська держава. На думку „Польонії“ така мала держава булоб огнищем неспокою та загрозою для польського стану посідання на північ від Карпат, а німці зробилиб з такої держави свою авіадову базу.

„Польонія“ є за третьою можливістю, тобто за заличенням Закарпатської України у зв'язку з Чехією на таких самих умовах, на яких зв'язала себе з Чехією Словаччина.

Батьки і діти під Прапор „Пресвіти“!

Варіть чотири години барани в літій
раболо добре помарит і порізати на шматки
по чистоті племі на орібі. Складати м'ясо
дизинку (реслинка, яку задушують кріпте і готують
добре витріть спочатку ланцюгом старим, а потім
м'ясо племі.

Резолюції паніслямського конгресу в Каїрі.

В середу на пленарному засіданні паніслямського конгресу проголошено резолюції, що їх ухвалює комісія при закритті конгресу. Зміст резолюцій ось який: Конгрес не визнає декларації Бальфура, яка говорить про надання жидів при творенні їхнього національного осередку в Палестині. Конгрес відкидає пропозиції уряду в Палестині і припинення імміграції жидів. Далі конгрес вимагає угоди між Б. Британією й арабами, загальної амністії для політичних в'язнів і увільнення арабських провідників. Конгрес стверджує, що це єдина платформа, на якій можлива розв'язка палестинського питання. Коли цих вимог не прийме, всі арабські народи будуть боротися проти британських громадян та жидів ворогами, а це потягне за собою поважні суспільні, політичні й економічні наслідки.

Конгрес вимагається від урядів усіх арабських країн, щоб підтримали його рішення та щоб передали їх урядові Б. Британії й Лізі Націй.

Конгрес рішуче утворити постійну комісію з осідком у Каїрі, котрої завданням буде берегти, щоб ці постанови виконувалися. На доказ зброї волі конгрес признає право громадянства тих жидів, що живуть у Палестині.

ІЗ АРАБСЬКИХ ПОВСТАНЦІВ ЗГИНУЛО В БИТВІ.

Між Єрусалимом та Геброном дійшло до сутички повстанців з поліцією та військом. Із 13-ох повстанців загинуло, 2-ох поліцаїв ранено.

ЗАВОРУШЕННЯ У НАБЛЮСІ.

У Наблюсі дійшло до заворушень та до перестрілки між англієцями й арабами. Є чимало жертв.

ВІДПОВІДЬ ПРОВІДНИКА СІОНІСТІВ НА АРАБСЬКИЙ УЛЬТИМАТ.

Провідник всесвітньої сїоністичної організації д-р Вайцман, переслав у відповідь на ультимат Комітету оборони Палестини у Дамаску телеграфічну декларацію, в якій заявляє, що переслідування жидів у Палестині веде тільки до поширення та утривалення серед жидівських мас сїоністичної ідеології. Становище, яке заняли араби, це для жидів, що є національно меншиною в арабських краях, тільки заповідь нових нещастів. Палестинські жиди хочуть жити у згоді з сусідніми арабськими державами, але ці останні мусять признати право палестинським жидам.

Батьки і діти під прапор „Просвіти“!

Марійчина пригода.

Земовий вечір сік ледом і шарпав вітром Марійчине плащик.

Ішла понурою вулицею і з відразою думала про злиму ніч і вибуту шибку у своїй оселі. По цілоденній праці треба буде знову пити кутний чай і їсти чорний хліб, такий недобрий, що годі його проковтнути.

Що з того, що як щодня, прийде Андрій і їх серця заціплять квітом понад усе єдиного владика. Вони ж такі білі, як церковні миші. Не мають за що створити ясного, теплого життя. Коли з них бється з недостатками, як риба з повітря, жде усміху долі та... Чи вона усміхнеться?

— Писанець... тягнення лютерні, купити, профан... а може не маєте лютерні?..

І продавець лютерні, молодий збиточник, заглянув спочутливо в дівочі очі.

— Дійсно! Має чвертку! Андрій подарував їй на ім'янини.

Марійка купує часопис і гарячково шукає свого числа при світлі ліхтарні. Нагло... чи це привид, чи величезне, нечуване щастя, що в нього годі повірити?!

Дівчина йде кілька кроків, застигає під чорним луком брами й тихо, солодко плаче. Перед нею розвивається промінистий, соняшний, життєвий шлях.

Скількиж то таких істот, що борються з бідою, освітять щастям 43-тя Клясова Лютерія, що її тягнення починається 19. жовтня.

— О —

Далі бють українські шиби.

ПРОТИУКРАЇНСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ ЕНДЕЦЬКОЇ МОЛОДІ. — ЗДЕМОЛЬОВАНІ ШКОЛИ. — НАПАД НА АКАДЕМІЧНИЙ ДІМ ТА БУРСУ. — ЛЕТАТЬ ШИБИ НЕ ТІЛЬКИ В УСТАНОВАХ, АЛЕ Й У ПРИВАТНИХ ДОМАХ.

Ендецькі протиукраїнські демонстрації не тільки вчорашнього дня не припинились, але й сьогодні. Після віч ендецької молоді, що відбулася в середу 12. жовтня в кількох точках міста, між іншим у політехніці та в університеті, різні групи польських студентів при підтримці місцевого шумовання, почали знову висловлювати свою ненависть до всього, що українське на школах та в інших українських економічних і культурно-освітніх установах. Мало цього, демонстрації не пошанували навіть шкіл та університету. В усіх випадках демонстрації були цілком мирними, але величезними камінями й цеглами внутрішню уладження деяких будівель.

НАПАД НА ШКОЛУ ІМ. ШЕВЧЕНКА І НА АКАДЕМІЧНИЙ ДІМ.

Вчором коло год. 7.45 зникла під бурею вулиці школи ім. Тараса Шевченка при вул. Сутинського майже двотисячна юрба, що прийшла вул. Мохнацького з підпольської студентської бурси при вул. Лозинського. Юрба вилетіла з вулиці й поновила шалі, а саме на подвір'я школи та українського Академічного Дому, друга демонстратора за час літньої. В школі повибивали всі шиби на партері й на поверсі, а тим, що на партері повибивали вікна разом із рамами. В усіх партерних кімнатах юрба знищила шкільне уладження й знищила екологію дверей. Девастація школи тривала майже три чверті години.

В цей час інша група була відома й Акад. Дому, де намагалася вдертися до середини та знищити життєвий відрізок мешканців дому, які були не лише будинку, але й власного життя молоді ошатненою юрбою. Несподіваний

відпір заломив демонстрантів, які почали втікати. Мешканці Акад. Дому прогнали теж юрбу з під школи та врятували її таким чином від повного знищення.

Вже по всіх з'явилася поліція. Як довідуємося, поліція перевела вночі в Академічній Домі ревізію.

Мабуть одна з груп демонстрантів, які демонстрували школу ім. Т. Шевченка й Акад. Дому, утікаючи перейшла під гімназію СС. Василіянок при вул. Другоша й обкидали її камінням. В гімназії повибивали шиби й поновили частинно камінням уладження шкільних кімнат. Управа гімназії повідомила про цей напад Шкільну Кураторію.

290 ШИБ В ОДНІЙ БУДИНКУ

В год. 9.35 вчором з'явилася під „Біблосом“ при вул. Японській група демонстрантів, приблизно 150—200 осіб. Демонстрації вибили шиби у сутеринах, на партері й на першому поверсі, разом 290 шиб, загальної вартості понад 500 зол. Демонстрування тривало к. 10 хвилин. В год. 9.45 шиб Нагірний, якого повідомили про биття шиб, зателефонував на поліційний комісаріат Небавом приїхало поліційне авто, однак за напасниками і слід застиг. Протоколу поліція не списала ніякого. Сьогодні рано звернувся дир. Нагірний до суду з домаганнями забезпечити об'єкт, щоб можна було устояти школи. Проте з'явився поліцай ч. 289, який домагався прощення хідника зі шкіль.

УКРАЇНСЬКІ ВИВІСКИ МОЖНА ВІДБРАТИ ВІД ВОЗЬНОГО ПОЛІТЕХНІКИ.

При вул. Сапінг з'явилися демонстрації українсько-польської юрби: д-ра Філіса й д-ра Бурачинського. Сьогодні прийшов до д-ра

Філіса поліцай і заявив, що його вивіска є на політехніці та що її можна відібрати від возьного. І справді, на інтервенцію д-ра Філіса возьний політехніки приніс арвану вивіску.

ПО ДАВНЬОМУ МАСЛОСОЮЗ, ЦЕНТРОСОЮЗ І Т. Д.

Одночасно різні групи демонстрантів гуляли в інших околицях міста та по давньому вибили шиби в різних українських економічних та культурно-освітніх установах.

Біляніс страт Маслосоюзу за недовгий час: 25. 9. вибили демонстрації шиби у крамницях Маслосоюзу при вул. Косцюшка 5 шиб, вартості 300 зол., при вул. Сапінг 2 шиби — 150 зол., при вул. Личаківській 1 шиб — 60 зол. Дня 11. X. вибили шиби та вивіски у крамницях: Ринок 2 шиби 60 зол., вул. Косцюшка 2 шиби — 20 зол., виставова шиб вартості 180 зол., вул. Підсудського 1 шиб — 60 зол., вул. Словацького 1 шиб — 60 зол., Ринок 2 шиби і шиб вартості 62 зол. Дня 12. X. вул. Зибікевича 1 шиб — 60 зол., вул. Потоцького 1 шиб 70 зол., вул. Томіцького 1 шиб — 60 зол.

В РСУК-у вибили 49 шиб на партері й на I поверсі вартості 400 зол.

Крім цього демонстрації вибили ще шиби в Земельній Банку, Центробанку, в доміці Рідної Школи при вул. Сикстусській, в доміці Дружини ім. Книгини Ольги, при тій самій вулиці, шиби у Платі при вул. Руській (вдруге) та у крамницях Центросоюзу. Вибили теж шиби у школі ім. Бориса Грінченка та в багатьох інших українських установах, яких шкоди не встигли ми досі устояти.

Демонстрації не пощадили вчора теж і приватних українських мешканців. Між іншим вибили вони всі шиби в кам'яниці д-ра Дмитра Левцького, в канцелярії адвоката Е. Жинзевського та в інших. Жертвою виступів упали теж вікна і шиби деяких приватних українських крамниць.

НАМАГАННЯ НАПАД НА УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ.

Передвчора група демонстрантів намагалася вдертися до українського Національного Музею при вул. Мохнацького. У зв'язку з цим намаганням напад дир. Свенціцький вислав до редакції „Слова Народового“ лист, в якому повідомив про цю подію, зазначаючи, що в музею є різні цінні рукописи, різби, портрети, рідкі видання давніх часів і т. д. Редакція „Слова Народового“ признається, що коли начальник редактор вийшов к. год. 21. разом з одним співробітником із редакції, то справді стрінув під музеєм групу молоді. Однак вона на інтервенцію редакторів „Слова Народового“ розійшлася.

Реферуючи цей намаганий напад та підкреслюючи свою засаду і вплив на демонстрантів, „Слова Народового“ одночасно далі не вагається цуквати польської вулиці проти мешканців українського Академічного Дому та повторює нісенітницю про те, буцімто українські богослови з Академічного Дому вибили шиби в редакції „Слова Народового“. При цій нагоді ще раз підкреслюємо, що в Академічній Домі не мешкають ніякі українські богослови. Навіщо ендецький орган такі сплетні поширює, не важко здогадатися.

НАПАД НА УКРАЇНСЬКУ БУРСУ ПРИ ВУЛ. ХШАНОВСЬКОЇ

Вчора вчором юрба напала теж на українську бурсу при вул. Хшановської і здемолювала її камінням. При цьому юрба намагалася здемолювати теж будинок і в середині, однак стрінулася з оборонною постановою молоді, і в бурсі напасники накоїли чимало лиха, однак покищо не вдалося нам їх ще устояти. Довідуємося, що й у бурсі поліція з'явилася вже після всього та перевела ревізію й арештувала управителя бурси проф. Зубрицького й кількох бурсаків.

Підчас демонстрацій юрба побилла теж і на місті кількох українців. Сьогодні ендецькі студенти напастували в університеті українських студентів. Між іншим побили студента Івана Лиска.

ПАРТИЗАНИ В СОВІТСЬКОМУ ТУРКЕСТАНІ ВОЮЮТЬ ЛУКАМИ.

Серед населення Туркестану панує постійний протибольшевицький рух, який годі збити репресіями. Щораз то частіше нападають партизани на дрібні совітські відділи, а що не мають пальної зброї, часто вживають луків та стрілок. (АТЕ).

